

JÁTSZD ÚJRA!

Kozma Attila: Casablanca
– Miskolci Balett, 2017. november 25.,
Miskolci Nemzeti Színház, Kamaraszínház

Szöveg: Neumann Ilona
Fotó: Éder Vera

MINDEN IDŐK LEGJOBB HÁROM FILMJE KÖZÉ SOROLJÁK KERTÉSZ MIHÁLY CASABLANCA CÍMŰ MŰVÉT, ÉS EZT A POZÍCIÓT AZÓTA IS TÖRETLENÜL ŐRZI, LEGALÁBBIS AZ AMERIKAI FILMINTÉZET SZERINT. HA NEM TEKINTJÜK A FILM SZÜLETÉSÉNEK KÖRÜLMÉNYEIT (1942, PEARL HARBOR, NAPRÓL NAPRA KÉSZÜLŐ FORGATÓKÖNYV, AZ AMERIKAI HADSEREG PROPAGANDAELVÁRÁSAI, ELKÉPESZTŐEN ZSARNOK, ÜVÖLTÖZŐ, KÁROMKODÓ RENDEZŐ STB.), AKKOR IS... ÉS NEM CSAK INGRID BERGMAN, ILLETVE HUMPHREY BOGART MIATT. ELSŐ HALLÁSRA VAKMERŐ VÁLLALKOZÁSNAK TÚNT, HOGY TÁNCJÁTÉK KÉSZÜLJÖN A FILMBŐL, DE MEGÉRTE!

Megragadó az első pillanatban a földbe csapódó repülő látványa. A későbbiekben kiderül, hogy multifunkcionális ez a géproncs... Ha kell, csúszda, játékasztal, kihallgatószoza és még mi minden! Mindent tud, csak zongorázni nem. Viszont a táncosok tudnak, élőben nyomják a számokat a pianinón (díszlet, jelmez: Juhász Kata). Tényleg élőben? Kozma Attila koreográfus némileg indignálódva válaszolta, hogy egy mai táncosnak már mindenhez kell értenie. Tudták?

A nyitókép nagyszerű, hangulatkeltő táncjelenete a szürke, ködös, végtelenül szorongató térben, ahol az emberekben vacog a félelem, alakok kiszolgáltatottan hullámanak remény és csüggedés között egyenballonjukban, egyenkalapjukban, az egyetlen fixum, a géproncs körül.

Tán egy kicsit sok szálát, szereplőt látunk a szükségesnél hosszasabban a koreográfiában, a történet szempontjából kevésbé domináns vonalon, de a táncnyelv simogatóan illeszkedő, mégis érdekes, profi kivitelezésű, szórakoztató. Remek (színész)táncosai, előadóművészei vannak az együttes vezető koreográfusának, Kozma Attilának. Kiváló Dragos Dániel, aki a zenéért/montázsért és a világításért is felelős, őt figyelve hosszú percekre elfeledkeztem Humphrey Bogartról. Partnere a sugárzóan érzékeny, szépséges – szerencsére nem barbis –, kiforrottan érett technikájú Bányai Mirjam.

Monsieur Renault, a sármos helyi rendőrfőnök igazán szimpatikus megformálóra akadt Lukács Ádám személyében. Ő mellékevényességként igen magas színvonalon klarinétozik (Kozma Attila). Olyan szellemesen, igényesen hozza a szerepet, hogy elnézőbbek vagyunk a hangsúlyosan korrupt, nőikiszolgáltatottságát, bájjait gátlástalanul kihasználó figurával szemben, pedig mostanában ezek a tevékenységek igencsak rosszallandók. Bolla Dániel, a szerelmi háromszög harmadik szereplője rendkívül szimpatikus, nemzetközi elfogatóparancs célzottja mint cseh ellenálló és úriember. Viktor Lászlót alakítja, megbízhatóan, pontosan, magas táncstudás birtokában. Amikor ék alakban elrendezve, a nézőtér felé, a rivaldánál csúcsosodva a teljes gárda elénekli a Marseillaise-t (azt nem sikerült kiderítenem, hogy élőben, vagy fél, netán egész playbackkel), átlényegülése megrendítően hatott.

További gratuláció a többi, kisebb-nagyobb szerepben megjelenő táncosnak, akik valóban sokoldalúan képzettek, jól karbantartott napi technikájuk van, kiváló munkát végeztek. Jó lehet benne lenni ebben a darabban: jó táncok, jó figurák és siker...

A mű záró képében, amikor Rick és Renault a bal hátsó kulisszába tűnik el a ködös reptéren, óhajtánám, hogy napjainkban is feltűnjön és áldozatkészen segítsen a romantikus, romlott, valamint a realista sármőr a valóságban, de legalább a színpadon, vásznon.

A darab további előadásai: 2018. január 6., Miskolci Nemzeti Színház, Kamaraszínház
2018. február 21., Budapest Táncfesztivál, Müpa, Fesztivál Színház